

Прикладом може бути факт із історії парку-пам'ятки садово-паркового мистецтва загальнодержавного значення імені 50-річчя Радянської влади у м. Черкаси. На території якого протягом останніх майже десяти років точилася справжня боротьба між громадською організацією Черкаська обласна організація Всеукраїнської екологічної ліги та зашкваленими у розміщенні автозаправних станцій безпосередньо на території даного парку певних бізнесових структур. Ліше завдяки грамотному досліданню знань законів України, свідомому ставленню до замісту природи ті розумінню факту небезпеки та нерационального використання земель ПЗФ України перемага зацікавлені на боці екологічної організації та прихильників її діяльності.

Щодо ролі громадськості у справі підтримки та впровадження в Україні ідей ЗР, зокрема рационального використання природних ресурсів, за сприяння МОНПС України. Глобального екологічного фонду GEF, у рамках Програми розвитку ООН, який відображає суспільну громадську думку, на сьогодні, на думку автора, розроблено важливий документ стратегічного національного значення «Національна екологічна політика України: загальні оцінки і ключові рекомендації» [12], в якому характеризується потенціал міжнародних, національних і державних програм, констатується обмеження мінімальним виконання цільових екологічних програм, серед яких і Державна програма «Ліси України». Загальнодержавна програма формування національної екологічної мережі України на 2000 – 2015 рр та ін. Результатом сьогодення спонукують до прийняття саме організаційних заходів щодо реалізації вже намічених завдань та стимулювання усіх гілок влади до скоординованих дій та відповідального ставлення до покладених на них повноважень. Щодо ролі екологічного туризму в напрямку, перш за все, просвітницької діяльності на території ПЗФ, автор вважає за необхідне в цьому напрямку скоординувати діяльність як фахівців структурних підрозділів ПЗФ, так і туризму, підрозділів сфери ОНПС. На думку автора, в Україні доцільно було б створити при державних і місцевих органах влади координаційні ради чи комітети з розвитку екологічного підприємництва, які мають підготувати законодавчі й адміністративні пропозиції щодо підтримки та заохочення екологічного підприємництва. Саме в цьому напрямку доцільно було б об'єднати зусилля щодо популяризації екологічного туризму в Україні, в сутності організації якого мають бути закладені як мотивация цікавого та корисного дозвілля, відновлення сил та оздоровлення на лоні природи, так і виховання свідомого ставлення до природи, збереження її ландшафтів.

п. 48 ЗУ «Про ПЗФУ» затверджено, що з метою фінансування охоронних заходів об'єктів ПЗФ можуть створюватися цільові фонди. На думку автора, однією з статей доходу ПЗФ має бути цільове відрахування цільового призначення за використанням об'єктів ПЗФ для туризму. З метою приваблення споживачів екологічного туризму на територіях ПЗФ, на думку автора, платіжі мають бути високими, але коригуватися із урахуванням специфіки послуг. Щодо вищезазначеного туризму, на думку автора, в структурі ПЗФ має бути створено відповідний підрозділ, до складу якого мають ввійти фахівці, що отримали відповідну освіту, чи підвищили свою кваліфікацію на відповідних курсах (наприклад, при отриманні такої кваліфікації на відповідних курсах інфраструктурного задоволення послуг екологічного туризму. З метою створення якісного туристичного продукту та врахування особливого статусу територій ПЗФ, в Україні має бути здійснена координація організаційних заходів з боку ДСГК, зокрема до складу МКТ і має право надавати відповідні ліцензії та сертифікати турфірмам, і відповідних служб МОНПС, ВНЗ та структурних підрозділів, на які покладена відповідальність щодо регулювання ПЗФ.

Успішність роботи в напрямку популяризації екологічного туризму залежить від поштовхом для підготовки і подання клопотань, про створення територій та об'єктів ПЗФ. На сьогодні згідно зі статтею 14 «Про ПЗФ України» цей спектр діяльності може здійснювати тільки МОНПС, науковими установами, природоохоронними організаціями об'єднаннями або іншими заінтересованими підприємствами, організаціями та громадянами.

Щодо того, чому можливо зробити висновок про необхідність та можливість стимулювання стимулюючих факторів до розвитку в Україні природоохоронної справи та екологічно спрямованої туристичної діяльності за допомогою екологічного ставлення до них та до процесів, які відбуваються у зв'язку з організацією та використанням території та об'єктів екологічного туризму (гармонійного, збалансованого) розвитку.

Список літератури

- Закон України «Про природно-заповідний фонд України» № 2456-XII від 06.10.1992 р.
- Закон Президента України «Про Основні напрями розвитку туризму в Україні до 2010 року» № 973/99 від 10.08.1999 р.
- Закон України «Про планування і забудову територій» № 1699-III від 04.2000 р.